

Zarządzenie nr 17/2025

Dyrektora
Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie
z dnia 22.12.2025 roku

w sprawie wprowadzenia **STANDARÓW OCHRONY DZIECI** w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Koninie

Na podstawie:

1. Ustawy z dnia 13 maja 2016r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U 2024, poz. 1802 ze zm.),
2. Statutu Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie,

zarządzam, co następuje:

§ 1

Wprowadzam „*STANDARDY OCHRONY DZIECI w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Koninie*” – załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2

Funkcję *Koordynatora ds. Standardów Ochrony Dzieci w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Koninie* powierzam Starszemu Specjaliście ds. kadr i obsługi sekretariatu.

§ 3

Wykonanie zarządzenia powierzam *Koordinatorowi ds. Standardów Ochrony Dzieci w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Koninie*.

§ 4

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 01 stycznia 2026 roku.

DYREKTOR
Wojewódzkiego Ośrodka
Ruchu Drogowego w Koninie

Paweł Durkiewicz

STANDARDY OCHRONY DZIECI STOSOWANE W WOJEWÓDZKIM OŚRODKU RUCHU DROGOWEGO W KONINIE

§ 1

Zasady

Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Koninie wyraża wolę, aby w Ośrodku, zarówno przez pracowników jak i współpracowników Ośrodka, były realizowane najwyższe standardy ochrony dzieci, oparte m.in. o następujące zasady:

1. Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Koninie musi zawsze prowadzić swoją działalność, w tym egzaminacyjną, jak i szkoleniową, z poszanowaniem praw dzieci, które z uwagi na swój wiek, stan emocjonalny i psychiczny, są szczególnie narażone na krzywdzenie.
2. Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Koninie uznaje istotność prawnego i społecznego obowiązku zawiadamiania organów ścigania o każdym przypadku krzywdzenia, podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka i zobowiązuje się szkolić swoich pracowników, aby posiadali kompetencje do wywiązywania się z tego obowiązku.
3. Każdy pracownik Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.
4. Pracownicy Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie, realizując te cele, działają w ramach obowiązującego prawa i zgodnie z przepisami zewnętrznymi Ośrodka oraz swoimi kompetencjami.

§ 2

Definicje

Na potrzeby tego dokumentu poniżej wymienionym terminom nadano następujące znaczenie:

1. **Pracownik** - każda osoba zatrudniona w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Koninie.
2. **Pracownik pracujący z dziećmi** - każda osoba, której rzeczywiste obowiązki są związane z kontaktem lub opieką nad małoletnim, w rozumieniu art. 21 Ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
3. **Dyrektor** - osoba zarządzająca Wojewódzkim Ośrodkiem Ruchu Drogowego w Koninie, która jest jej przedstawicielem na zewnątrz oraz przełożonym wszystkich pracowników Ośrodka.
4. **Małoletni/Dziecko** - każda osoba, która nie ukończyła 18 roku życia.
5. **Opiekun dziecka** - przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy (czyli osobę upoważnioną do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych).
6. **Koordinator ds. Standardów Ochrony Dzieci** - później Koordynator - pracownik wyznaczony przez dyrektora, sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Koninie standardów ochrony dzieci oraz ich aktualność, odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i podejmowanie interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami.

7. **Karta interwencji – załącznik nr 2** - dokumentacja zawierająca informacje dotyczące ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka, uwzględniający:
- imię i nazwisko osoby małoletniej,
 - wskazanie osoby zgłaszającej,
 - osobę/osoby podejrzewane o krzywdzenie (opiekun dziecka, pracownik, inne dziecko, inna osoba),
 - przyczynę interwencji (forma krzywdzenia i opis sytuacji),
 - opis podjętych działań,
 - datę interwencji.
8. **Dane osobowe dziecka** - wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię, nazwisko i wizerunek.

§ 3

Krzywdzenie dziecka

- Każdy z pracowników i współpracowników powinien zapobiegać, a w przypadku zaistnienia reagować na każde formy krzywdzenia dziecka.
- Krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniechanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie, a także każdy jego rezultat, skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.
- Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:
 - przemoc fizyczna wobec dziecka – jest to jednorazowe bądź powtarzające się działanie, bądź zaniechanie wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest na nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa;
 - przemoc psychiczna wobec dziecka - jest to długotrwała, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:
 - niedostępność emocjonalną,
 - zaniechanie emocjonalne,
 - relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu,
 - nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem,
 - niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka,
 - niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną,
 - nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja,
 - sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;
 - przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka) – jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np.: ekshibicjonizm, molestowanie werbalne np.: prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, grooming – strategię nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, stosunek seksualny, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi

relacja władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania – w celu seksualnym. Wyzysk seksualny obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku;

- d) zaniechywanie dziecka – jest to chroniczne lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniechywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony;
- e) przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, bullying) – przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np.: za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:
 - przemoc werbalną (np.: przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie);
 - przemoc relacyjną (np.: wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż);
 - przemoc fizyczną (np.: pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie);
 - przemoc materialną (np.: kradzież, niszczenie przedmiotów);
 - cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np.: złośliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę);
 - wykorzystanie seksualne – dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika;
 - przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np.: przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

§ 4

Koordinator ds. Standardów Ochrony Dzieci

Do obowiązków Koordynatora ds. Standardów Ochrony Dzieci należy:

- 1) dbałość o udostępnienie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej Ośrodka oraz na jego terenie;
- 2) zapoznanie pracowników Ośrodka z treścią standardów ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu jakichkolwiek zmian w standardach oraz prowadzenie ewidencji w tym zakresie;
- 3) przyjmowanie zgłoszeń o wystąpieniu czynnika ryzyka zagrożenia dobra dziecka;
- 4) przyjęcie zgłoszenia o ujawnieniu Symptomów krzywdzenia dziecka lub krzywdzeniu dziecka; ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających dobru dziecka, udokumentowanie ich, weryfikacja oraz informowanie kierownictwa Ośrodka o wynikach poczynionych ustaleń;
- 5) przyjęcie zgłoszenia o podejrzeniu lub niewłaściwym udostępnieniu; rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu wizerunku dziecka lub ujawnione na tym tle problemy;
- 6) zainicjowanie interwencji;
- 7) zawiadomienie odpowiednich służb lub organów;
- 8) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego;
- 9) prowadzenie Rejestru interwencji, zabezpieczanie dokumentacji.

§ 5

Przestępstwo na szkodę dziecka

1. Każdy z pracowników i współpracowników powinien zapobiegać, a w przypadku zaistnienia reagować w każdym przypadku, gdy posiada uzasadnione podejrzenie przygotowania, usiłowania lub dopuszczenia się do przestępstwa skierowanego na krzywdzenie dziecka.
2. Każdy z pracowników i współpracowników powinien mieć świadomość, że w sytuacjach, gdy łatwo jest uzyskać możliwość odosobnienia, może dojść do popełnienia przestępstw przeciwko wolności seksualnej i obyczajności. Są to przykładowo:
 - a) zgwałcenie (art. 197 Kodeksu karnego, dalej „k.k.”),
 - b) wykorzystanie niepoczytalności i bezradności innej osoby przy popełnianiu czynu zabronionego, który to czyn polega na doprowadzeniu danej osoby do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności (art. 198 k.k.),
 - c) wykorzystanie zależności lub krytycznego położenia innej osoby, przy popełnianiu czynu zabronionego, który to czyn polega na doprowadzeniu tej osoby do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności (art. 199 k.k.),
 - d) obcowanie płciowe z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszczenie się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadzenie jej do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania (art. 200 k.k.),
 - e) grooming (uwiedzenie małoletniego za pomocą środków porozumiewania się na odległość - art. 200a k.k.),
 - f) rozpowszechnianie, produkowanie, utrwalanie lub sprowadzanie, przechowywanie lub posiadanie albo rozpowszechnianie lub prezentowanie treści pornograficzne z udziałem małoletniego, a także posiadanie przetworzonego wizerunku dziecka, uczestnictwo w prezentacji treści pornograficznych z udziałem małoletniego (art. 202 k.k.).

§ 6

Pracownicy

1. Wojewódzki Ośrodek Ruchu Drogowego w Koninie prowadzi edukację swoich pracowników w celu wyposażenia ich w umiejętność rozpoznawania objawów/symptomów krzywdzenie dziecka oraz umiejętność szybkiego i odpowiedniego reagowania na sytuacje krzywdzenia.
2. Przewiduje się różne formy edukacji np.: szkolenia zewnętrzne, wewnętrzne, e-learning, materiały edukacyjne dostępne dla pracowników, materiały edukacyjne dostępne bezpłatnie i wypracowane przez inne organizacje.
3. Każdy pracownik, przed dopuszczeniem do pracy, zapoznaje się ze Standardami Ochrony Dzieci, co potwierdza złożeniem oświadczenia o dokonaniu tej czynności – **załącznik nr 1**, które zostanie włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączone do umowy cywilnoprawnej. Jednocześnie składa zobowiązanie przestrzegania zasad i procedur zawartych w standardach.

§ 7

Rozpoczęcie zatrudnienia

1. Przed zatrudnieniem lub skierowaniem danej osoby do pracy z dziećmi ustalane jest czy w przeszłości nie dopuściła się krzywdzenia dziecka. Ustalenia następują zgodnie z art. 21 ustawy o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich.
2. Osoby, których rzeczywiste obowiązki będą wiązały się z opieką nad dziećmi zostaną sprawdzone przez pracodawcę w Rejestrze Sprawców Seksualnych. One same będą też musiały dostarczyć przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem

do działalności informację o karalności.

3. W sytuacji jakichkolwiek wątpliwości pracodawca zawsze może poprosić pracowników, którzy nie zajmują się bezpośrednio pracą z dziećmi, ale mogą mieć z nimi pośredni kontakt, do podpisania dobrowolnych oświadczeń o niekaralności i dołączyć je do akt osobowych.

§8

Zasady bezpiecznych relacji pracownik-dziecko

1. Do stosowania poniższych zasad, określonych w kolejnych paragrafach, zobowiązani są wszyscy pracownicy, również inne osoby dorosłe, które mają kontakt z dziećmi na terenie Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie, jeśli kontakt ten odbywa się za zgodą Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie.
2. Naczelną zasadą czynności podejmowanych przez pracowników Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie podczas pracy z dzieckiem, jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
3. Pracownik traktuje dziecko z szacunkiem oraz szanuje jego prawa oraz potrzeby.
4. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.
5. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
6. Jeżeli dziecko czuje się niekomfortowo z jakąś sytuacją, potrzebuje pomocy, może o tym powiedzieć pracownikowi Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie lub innej wskazanej osobie i uzyskać pomoc.
7. Jeżeli dziecko będzie miało pytania może się zgłosić do pracownika Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie lub innej wyznaczonej osoby.
8. Pracownik działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych Ośrodka oraz swoich kompetencji.
9. Każdy pracownik pracujący z dziećmi, jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dzieckiem i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Wszelkie działania względem dziecka powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.
10. Każdy pracownik powinien zadbać o bezpieczną przestrzeń dla dziecka. Jeśli w obszarze, w którym pracuje przebywają dzieci, powinien się, że sprzęt i wyposażenie są używane w sposób zgodny z przeznaczeniem, a otoczenie jest bezpieczne.
11. Jeśli pracownik Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie widzi, że dziecko/dzieci pozostawione są bez opieki, a sytuacja może wskazywać na zagrożenie bezpieczeństwa dziecka, podejmij działania, aby odnaleźć rodzica/opiekuna.

§9

Komunikacja z dzieckiem

Pracownik Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie w komunikacji z dzieckiem:

- 1) zachowuje cierpliwość i szacunek wobec dziecka;
- 2) uważnie słucha dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji;
- 3) szanuje prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępianie od zasady poufności, aby chronić dziecko, informuje je o tym najszybciej jak to możliwe;
- 4) nie zawstydza, nie upokarza, nie lekceważy i nie obraża dziecka;
- 5) nie krzyczy na dziecko, a w sytuacji wynikającej z zagrożenia bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci reaguje w inny stanowczy, zdecydowany sposób;
- 6) nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji

- rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej;
- 7) nie nawiązuje kontaktu z dzieckiem poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych) ani spotykać się z dzieckiem poza miejscem pracy.
 - 8) nie proponuje dziecku alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji.
 - 9) nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

§ 10

Działania realizowane z dziećmi

Pracownik Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie w działaniach z dziećmi:

- 1) swoim zachowaniem daje przykład dzieciom i jest dla nich wzorem do naśladowania;
- 2) traktuje dzieci równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczną, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd;
- 3) dba o bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dzieci;
- 4) stawia na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uczestnictwa w spotkaniach z pracownikami Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie;
- 5) uwzględnia bezpieczeństwo dzieci oraz zapewnia dostęp do szybkiej pomocy medycznej (dostęp do apteczki pierwszej pomocy, możliwość wezwania pogotowia);
- 6) nie angażuje dzieci w aktywności uwłaczające lub obrażające je, ośmieszające, niewłaściwe, przekraczając granice intymności;
- 7) unika faworyzowania dzieci i nie otacza ich osobistą opieką, której nie potrzebują;
- 8) nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani nie składa mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę;
- 9) nie utrwała wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli kierownictwo Ośrodka nie zostało o tym poinformowane, nie wyraziło na to zgody i nie uzyskało zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci.

§ 11

Kontakt fizyczny z dziećmi

1. Jakiegokolwiek przemocowe działanie wobec małoletniego jest niedopuszczalne. Istnieją jednak sytuacje, w których kontakt z dzieckiem może być stosowany i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiednią na potrzeby dziecka w danym momencie, uwzględnia wiek dziecka, etap rozwojowy, płeć, kontekst kulturowy i sytuacyjny.
2. Pracownik zobowiązany jest:
 - a) kierować się zawsze swoim profesjonalnym osądem, słuchając obserwując i odnotowując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny, zachowując świadomość, że nawet przy jego dobrych intencjach taki kontakt może być błędnie zinterpretowany przez dziecko lub osoby trzecie;
 - b) być zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich działań.
3. Pracownikowi zabrania się:
 - a) bicia, szturchania, popychania raz naruszania integralności fizycznej dziecka w jakiegokolwiek inny sposób;
 - b) dotykania dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzyzwoity lub niestosowny;
 - a) angażowanie się w takie sytuacje jak łaskotanie, udawanie walki z dzieckiem czy brutalne

zabawy fizyczne.

4. Kontakt fizyczny musi być zawsze jawny, nieukrywany, nie może się wiązać z jakąkolwiek gratyfikacją, ani wynikać z relacji władzy. Jeśli pracownik będzie świadkiem któregoś z wyżej opisanych zachowań zobowiązany jest zawsze poinformować o tym przełożonego lub/i Koordynatora, który następnie opisuje zdarzenie w Karcie interwencji - **Załącznik nr 2**.

§ 12

Ujawnienie krzywdzenia

1. W sytuacji ujawnienia krzywdzenia dziecka należy stworzyć mu możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, pamiętając, że może to być dla dziecka pierwsza i jedyna rozmowa (dziecko może już nie podjąć więcej prób poszukiwania wsparcia). Szczególnie ważne jest, by:
 - a) wyrazić swoją troskę poprzez deklarację, że się dziecku wierzy;
 - b) zapewnić dziecko, że dobrze uczyniło podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie;
 - c) wyjaśniać dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;
 - d) jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać;
 - e) należy odpowiednio poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo.
2. Ujawnienie krzywdzenia może nastąpić w następujący sposób:
 - a) dziecko ujawniło pracownikowi Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego w Koninie fakt krzywdzenia,
 - b) pracownik zaobserwował krzywdzenie,
 - c) dziecko ma na sobie ślady krzywdzenia (np, zadrapania, zasinienia), a zapytane odpowiada niespójnie i/lub chaotycznie lub/i popada w zakłopotanie bądź występują inne okoliczności mogące wskazywać na krzywdzenie).

§13

Procedura interwencji w sytuacji ujawnienia okoliczności wskazujących na krzywdzenie dziecka przez osobę dorosłą

1. Pracownik, który ma uzasadnione podejrzenie, że dziecko zostało skrzywdzone, powinien niezwłocznie zawiadomić przełożonego, który zawiadamia policję.
2. W przypadku istniejącego zagrożenia bezpieczeństwa dziecka, pracownik, który powziął uzasadnione podejrzenie skrzywdzenia dziecka niezwłocznie zawiadamia policję, dzwoniąc pod numer 112 i opisując okoliczności zdarzenia.
3. Należy dołożyć starań, aby utrudnić lub nawet uniemożliwić dziecku oddalenie się z miejsca prowadzenia zajęć.
4. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka. Dziecko, w miarę możliwości powinno przebywać pod opieką pracownika do czasu przyjazdu policji. o ile to możliwe, należy podjąć próbę wsparcia dziecka.
5. Po przejściu dziecka przez policję należy zabezpieczyć materiał z monitoringu oraz inne istotne dowody (np. dokumenty) dotyczące zdarzenia i przekazać je Koordynatorowi, który na wniosek służb przekaze ich kopię listem poleconym lub osobiście prokuratorowi lub policji.
6. W przypadku określonym w art. 243 Kodeksu Postępowania Karnego można dokonać ujęcia obywatelskiego osoby podejrzewanej. W takiej sytuacji, do czasu przybycia policji, osoba zatrzymana pozostaje pod nadzorem pracowników ochrony lub innych pracowników, którzy mogą dokonać takich czynności bez narażenia swojego zdrowia lub życia.
7. Po interwencji należy zgłosić zdarzenie Koordynatorowi, który następnie opisuje je w Karcie interwencji - **Załącznik nr 2**.

§ 14

Procedura w przypadku podejrzenia lub stwierdzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez pracownika, osoba która powzięła tę informację powinna niezwłocznie poinformować o tym fakcie Koordynatora, który następnie opisuje je w Karcie interwencji
2. Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, osoba, która powzięła wiadomość na ten temat, powinna niezwłocznie powiadomić policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić przełożonego, który powiadamia opiekunów/rodziców dziecka.
3. W przypadku, gdy pracownik dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę, Koordynator, po powzięciu informacji, powinien zbadać wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchując pracownika podejrzanego o krzywdzenie oraz innych świadków zdarzenia.
4. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka jest znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, Koordynator powinien zarekomendować Dyrektorowi adekwatne działania personalne w stosunku do tego pracownika.

§ 15

Procedura w przypadku stwierdzenia stosowania innych form przemocy wobec dziecka przez rodzica/opiekuna/inną osobę dorosłą

1. W przypadku stwierdzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica/opiekuna lub inną osobę dorosłą, z którą dziecko przebywa na terenie obiektu, każdy pracownik będący świadkiem takiego krzywdzenia powinien na nie stanowczo zareagować.
2. Jeżeli zagrożone jest życie lub zdrowie dziecka, osoba, która powzięła wiadomość na ten temat, powinna niezwłocznie powiadomić policję, dzwoniąc na numer alarmowy 112, podając dane własne, dane dziecka (o ile to możliwe), miejsce pobytu dziecka oraz opis okoliczności sprawy oraz powiadomić przełożonego. Osoba, która powzięła wiadomość o zdarzeniu informuje także Koordynatora, który następnie opisuje je w Karcie interwencji
3. Jeżeli pracownik jest świadkiem przemocy fizycznej zastosowanej wobec dziecka (klapsy, szarpanie, krzyk, inne wymienione w definicji przemocy fizycznej) powinien starać się przerwać krzywdzenie i zareagować.
4. W sytuacji pozostawienia dziecka poniżej 13 roku życia bez opieki, pracownik który powziął informacje o takim zdarzeniu, powinien powiadomić o tym fakcie przełożonego. Przełożony, który został powiadomiony o sytuacji podejmuje decyzje o dalszym postępowaniu, w kontekście zapisów Kodeksu Karnego i Kodeksu Wykroczeń³. W zależności od tego kontekstu przełożony podejmuje próbę odnalezienia rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa na terenie obiektu i wyjaśnia, że nie może on pozostawiać dziecka bez opieki. W sytuacji, kiedy odnalezienie rodzica/opiekuna prawnego lub innej osoby dorosłej, z którą dziecko przebywa w obiekcie nie jest możliwe, lub rodzic/opiekun prawny/inna osoba dorosła nie chce lub/i nie jest zdolna przejąć opieki nad dzieckiem, przełożony zawiadamia o tym fakcie policję. W każdym przypadku należy zadbać o bezpieczeństwo dziecka.

DYREKTOR

Wojewódzkiego Ośrodka
Ruchu Drogowego w Koninie

Paweł Durkiewicz

.....
(miejsce i data)

**Oświadczenie o zobowiązaniu się
do przestrzegania standardów ochrony dzieci
w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego
w Koninie**

Ja,

.....

oświadczam, że zapoznałam/-em się ze standardami ochrony dzieci obowiązującymi w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego w Koninie i zobowiązuję się do ich przestrzegania.

.....
(podpis)

KARTA INTERWENCJI

Imię i nazwisko osoby małoletniej:
Osoba podejrzana o krzywdzenie / krzywdząca osobę małoletnią:
Osoba zgłaszająca interwencję:
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia i opis sytuacji):
Opis podjętych działań:
Data interwencji: